

[Indenrigsministeren]

jeg gerne sige er min bestemte opfattelse. Jeg er ikke tilhænger af, at man klandrer medarbejdere, som har en vanskelig arbejdsopgave, som det er nødvendigt at udføre. Jeg ved, at de, der har ansvaret, som jeg sagde det for et øjeblik siden, hører til dem, der er mest interesseret i, at vi får et klarere grundlag, så den del af kritikken i al fald kan falde væk.

Jeg vil i fortsættelse af det sige, at jeg godt kan forstå utålmodigheden med hensyn til at få grundlaget for at tage stilling til en ny lovgivning. Jeg vil godt erindre om, ikke alene det, der blev sagt i indledningen om, hvor stor og kompliceret opgaven er, men også erindre om, at det i dag er knap 3 år siden, udvalget var i stand til at begynde sit arbejde. Og siden da har ministre på opfordring fra retsudvalget bl. a. bedt om, at man tog en del af arbejdet ud og gjorde det færdigt, det vil sige klarlagde den eksisterende retstilstand og gav os et lidt mere sikkert grundlag at administrere på, end man havde forud for den klarlæggelse, som fremmedlovudvalget gjorde os den tjeneste at give os. Det medførte de to administrative bekendtgørelser, der kom i maj måned i år. Vi har siden hen sagt til udvalget, at vi meget gerne så, om man havde mulighed for at tage andre dele af arbejdet ud og gøre det færdigt, sådan at vi kunne begynde at se konkrete resultater i form af lovgivning.

Jeg har adskillige gange talt med formanden for udvalget og andre fra udvalget, og jeg kan forsikre folketinget om, at man er meget interesseret i at få arbejdet gjort færdigt. Men man har også bedt mig om at have forståelse for, at man er så langt fremme i sit arbejde, at det uundgåeligt vil forsinke den endelige færdiggørelse, hvis vi beder om, at nye delløsninger tages ud. Man har sagt til mig, at hvis folketinget ønsker et lovforslag i denne samling, der går ud på, at domstolene – dér har hr. Wilhjelm ret – på det eksisterende lovgrundlag skal tage stilling til udvisninger i de tilfælde, hvor der er tale om kriminalitet, der pådømmes ved domstolene, hvis folketinget finder det rigtig og rimeligt at få en sådan lovgivning gennemført i denne samling, så vil man være i stand til at producere et sådant lovforslag. Dermed har udvalget sådan set givet udtryk for, at det er udvalgets opfattelse, at der er en række ting, som i dag afgøres administrativt, der bør afgøres af domstolene. Det er man så sikker

på, at det tør man godt tage ud. Jeg har lagt mærke til, at ikke alle er lige begejstrede for, at vi på den måde tager en del af komplekset ud og gør det til genstand for lovforslag her i folketinget. Men jeg er nu alligevel personlig af den overbevisning, at det skal overvejes ganske nøje, om ikke vi skal gøre det.

Jeg er enig med hr. Wilhjelm i, at det ikke giver domstolene et andet retsgrundlag at virke på end det, de administrative myndigheder har at virke på. Men det medfører dog den forskel, at det er domstolene, der tager stilling. Jeg er også enig med hr. Wilhjelm i, at det ikke løser det tilbageværende problem, nemlig hvordan vi får taget stilling på et retligt lidt stærkere grundlag end det, vi tager stilling på i dag. Og dér er det altså, at forslag om råd eller nævn er inde i overvejelserne i fremmedlovudvalget.

Når jeg har sagt så meget om disse ting, så er det, fordi jeg vidste på forhånd, at det er en sag, der optager folketinget meget. Jeg ved det fra retsudvalget, jeg ved det andre steder fra, og jeg kan forsikre, at det er en sag, der også optager mig meget.

Så vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om spørgsmålet om valgret efter 3 år, et forslag, som jeg i øvrigt kan fortælle vil blive fremsat inden jul, så langt er det fremme. Det ligger i udkast, og det er så langt fremme, at det kan fremsættes inden jul.

Om det vil jeg gerne sige, at jeg har svært ved at se, at det er let at forklare en fremmed statsborger, som har boet her i landet en årrække, at han eller hun på grund af, at vedkommende ikke hører til det nordiske sprogområde eller, hvis EF-samarbejdet på det punkt havde været længere fremme, tilhører EF-området, ikke skal have mulighed for at udøve stemmeret ved de kommunale valg, at vedkommende skal have en ringere stilling end den, der hører til inden for området. Mere konkret sagt: det kan være vanskeligt at begrunde over for en af de flere tusinde tyrkiske borgere, der har boet her i landet i en årrække, at de, fordi de hører til i Tyrkiet eller stammer fra Tyrkiet, ikke har mulighed for at stemme, hvor eksempelvis under andre omstændigheder en italiensk statsborger vil have ret til at stemme, eller hvor en finsk eller en svensk statsborger vil have ret til at stemme i Danmark. Jeg tror, det vil blive opfattet som diskrimination, og jeg vil i hvert fald for mit vedkommende have svært